

РАМКОВО РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 29 май 2000 година

относно засилване на защитата срещу фалшифициране на пари чрез
наказателни и други санкции, с оглед пускането в обращение на еврото

(2000/383/ПВР)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейски съюз, и по-специално член 31, буква д) и член 34, параграф 2, буква б) от него,

като взе предвид инициативата на Федерална република Германия¹,

като взе предвид становището на Европейския парламент²,

като има предвид, че:

- (1) Регламент (ЕО) № 974/98 на Съвета от 3 май 1998 г. относно въвеждането на еврото³ определя 1 януари 2002 г. за дата на въвеждане на еврото и задължава участващите държави-членки да предвидят подходящи санкции срещу подправянето и фалшификацията на евробанкнотите и евромонетите.
- (2) Следва да се вземе предвид съобщението на Комисията до Съвета, до Европейския парламент и до Европейската централна банка от 23 юли 1998 г., озаглавено „Защита на еврото – за борба срещу фалшифицирането на пари”.
- (3) Следва да се вземе предвид Резолюцията на Европейския парламент от 17 ноември 1998 г. относно съобщението на Комисията от 23 юли 1998 г. до Съвета, до Европейския парламент и до Европейската централна банка „Защита на еврото – за борба срещу фалшифицирането на пари”⁴.
- (4) Следва да се вземе предвид препоръката на Европейската централна банка от 7 юли 1998 г. относно приемането на някои мерки за засилването на правната защита на банкнотите и монетите в евро⁵.

¹ ОВ С 322, 10.11.1999 г., стр. 6.

² Становище, дадено на 17 февруари 2000 г. (още непубликувано в *Официален вестник*).

³ ОВ L 139, 11.5.1998 г., стр. 1.

⁴ ОВ С 379, 7.12.1998 г., стр. 39.

⁵ ОВ С 11, 15.1.1999 г., стр. 13.

- (5) Следва да се вземат предвид разпоредбите на Международната конвенция от 20 април 1929 г. за премахване и преследване фабрикуването на фалшиви парични знаци и Протокола към нея.
- (6) Следва да се вземе предвид особеното значение на еврото за Европа и на принципа за недискриминация, обявен в член 5 от Конвенцията от 1929 г., по силата на който е необходимо да се следи за налагането на строги наказателни и други санкции за тежки престъпления като фалшифициране на еврото или на други валути.
- (7) Еврото е изложено на риска от подправяне и фалшификация, особено поради значението си в световен мащаб.
- (8) Следва да се вземе предвид факта, че вече има доказателства за измами по отношение на еврото.
- (9) Следва да се гарантира, че еврото е защитено по съответен начин във всички държави-членки чрез приемане на ефективни наказателни мерки, дори преди пускането в обращение на монетите и банкнотите, определено за 1 януари 2002 г., с цел запазването на необходимата надеждност на новата валута и избягването на тежки икономически последици.
- (10) Следва да се вземе предвид Резолюцията на Съвета от 28 май 1999 г. относно засилване на защита чрез наказателни санкции срещу фалшифицирането на пари с оглед пускането в обращение на еврото⁶, както и нейните ръководни насоки за създаване на задължителен правен инструмент,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РАМКОВО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Определения

По смисъла на настоящото рамково решение:

- „Конвенция” означава Международната конвенция от 20 април 1929 г. за премахване и преследване фабрикуването на фалшиви парични знаци, както и Протокола към нея⁷,
- „паричен знак” означава книжни пари (включително банкнотите) и металически монети, чието обращение е законово разрешено, включително

⁶ ОВ С 171, 18.6.1999 г., стр. 1.

⁷ № 2623, стр.372, Сборник договори на Обществото на народите от 1931 г. Подписани в Женева на 20 април 1929 г.

банкнотите и монетите, номинирани в евро, чието обращение е законово разрешено съгласно Регламент (ЕО) № 974/98,

- „юридическо лице” означава всяка организация, която притежава този статут по силата на действащото национално законодателство, с изключение на държавите или другите обществени органи, които осъществяват държавната власт, както и международните публични организации.

Член 2

Отношение към Конвенцията

1. Настоящото рамково решение има за цел да допълни разпоредбите на Конвенцията и да улесни прилагането им от държавите-членки, съгласно, посочените по-долу разпоредби.
2. За тази цел държавите-членки, които още не са подписали Конвенцията, се задължават да се присъединят към нея.
3. Произтичащите от Конвенцията задължения остават ненакърнени.

Член 3

Общи състави на престъпления

1. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че следните деяния са наказуеми:
 - а) всички измами, които са свързани с производство или подправяне на пари, независимо от използваните средства за постигане на резултата;
 - б) пускане на фалшиви парични знаци в обращение с цел измама;
 - в) вносът, износът, пренасянето, получаването или снабдяването с фалшиви парични знаци с цел пускане в обращение и със знанието, че са фалшиви;
 - г) производството, получаването, снабдяването или притежаването с цел измама:
 - на инструменти, предмети, компютърни програми, и всякакви други средства, които са специално предназначени за производство на фалшиви парични знаци или за подправянето на парични знаци

или

- холограми или други елементи, които служат за защита на паричните знаци срещу фалшификация.

2. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че участието или подбуждане към деянията по параграф 1, както и опитът за извършване на деянията по параграф 1, букви а) - в) са наказуеми.

Член 4

Допълнителни състави на престъпления

Всяка държава-членка взема необходимите мерки, за да гарантира, че деянията по член 3 са наказуеми и когато се отнася за банкноти или монети, за чието производство са използвани законни съоръжения или материали, в нарушение на правата или на условията, по силата на които компетентните органи могат да пускат парите в обращение и без съгласието на тези органи.

Член 5

Неемитирани пари, които са предназначени да бъдат пуснати в обращение

Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че деянията по член 3 и член 4 се наказват, в случай че:

- а) те се отнасят до бъдещите банкноти и монети в евро и са извършени преди 1 януари 2002 г.;
- б) те се отнасят до банкноти и монети, които въпреки че са предназначени за пускане в обращение, все още не са емитирани и принадлежат към парични знаци, чието обращение е разрешено със закон.

Член 6

Санкции

1. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че действията, предвидени в членове 3 - 5 подлежат на ефективни, пропорционални и възпиращи наказателни санкции, включително и лишаване от свобода, които могат да доведат до екстрадиция.

2. Престъпленията, свързани с производство или подправяне на пари, които са предвидени в член 3, параграф 1, буква а) се наказват с лишаване от свобода, с максимален размер, който не може да бъде по-малко от осем години.

Член 7

Подсъдност

1. Без да се накърняват разпоредбите на параграф 2 от настоящия член:
 - всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да установи подсъдността си във връзка със предвидените в членове 3 - 5 престъпления, когато нарушението е извършено изцяло или отчасти на нейната територия,
 - член 8, член 9, както и член 17 от Конвенцията се прилагат към престъпленията по членове 3 - 5 от настоящото рамково решение.
2. Държавите-членки, които са приели еврото, предприемат съответните мерки, за да гарантират, че фалшифицирането подлежи на преследване по съдебен ред, поне по отношение на еврото, независимо от националността на извършителя на деянието и от мястото, където е било извършено.
3. Когато повече от една държава-членка има правомощия и може да предприеме съдебно преследване за едни и същи деяния, държавите-членки си сътрудничат, за да решат коя от тях преследва извършителя или извършителите на деянието, с цел съсредоточаване на преследването в само в една държава-членка, когато това е възможно.

Член 8

Отговорност на юридическите лица

1. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че на юридическите лица може да се търси отговорност за деянията по членове 3 - 5, които са извършени за тяхна сметка от всяко лице, което действа самостоятелно или в качеството си на член на орган на юридическото лице, който има ръководна длъжност в него на основание на:

- представителна власт относно юридическото лице

или

- пълномощие за вземане на решения от името на юридическото лице,

или

- пълномощие да упражнява контрол в юридическото лице,

както и за участието им в извършването на такива наказуеми деяния, в качеството им на съучастници или подбудители за извършване, или при опит за извършване на деяния, които са предвидени в член 3, параграф 1, букви а) и б).

2. Като се изключат случаите по параграф 1, всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че на дадено юридическо лице може да се търси отговорност, когато отсъствието на надзор или контрол от страна на лице, посочено в параграф 1, е позволило извършването на деяния, което е предвидено в членове 3 - 5, в полза на посоченото юридическо лице от негов подчинен.

3. Отговорността на юридическото лице по силата на параграфи 1 и 2 не изключва наказателно преследване на физическите лица, които са извършители, подбудители или съучастници в деянията по членове 3 - 5.

Член 9

Санкции за юридическите лица

1. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че дадено юридическо лице, което носи отговорност по смисъла на член 8, параграф 1, подлежи на ефективни, съответстващи на престъплението и възпиращи санкции и евентуално на други санкции, по-специално:

- а) отнемане на правото на обществени субсидии или помощи;
- б) временна или постоянна забрана за извършване на търговска дейност;
- в) поставяне под съдебен надзор;
- г) съдебна заповед за ликвидация.

2. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че юридическо лице, което носи отговорност по смисъла на член 8, параграф 1, може да подлежи на ефективни, пропорционални и възпиращи санкции.

Член 10

Териториален обхват

Настоящото рамково решение се прилага по отношение на Гибралтар.

Член 11

Въвеждане в законодателството

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки в съответствие с настоящото рамково решение до 31 декември 2000 г. по отношение на член 5, буква а) и най-късно до 29 май 2001 г. по отношение на останалите разпоредби.

2. Държавите-членки предоставят на генералния секретариат на Съвета, на Комисията и на Европейската централна банка в същите срокове, текста на разпоредбите, които привеждат националните им законодателства в съответствие със задълженията, които произтичат от настоящото рамково решение. Въз основа на доклад, който е съставен на основата на тази информация и на писмения отчет на Комисията, Съветът оценява в каква степен държавите-членки са предприели необходимите мерки, за да се съобразят с настоящото рамково решение.

Член 12

Влизане в сила

Настоящото рамково решение влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейската общност*.

Съставено в Брюксел на 29 май 2000 година.

За Съвета:
Председател
A. Costa

ПРИЛОЖЕНИЕ

ДЕКЛАРАЦИЯ НА РЕПУБЛИКА АВСТРИЯ

Австрия се позовава на възможността, която ѝ предоставя член 18, параграф 2 от Втория протокол към Конвенцията за защита на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ С 221, 19.7.1997 г., стр.11), да не бъде обвързана с член 3 и член 4 от Протокола за срок от пет години, и заявява с настоящата декларация, че през този период ще изпълнява задълженията, които произтичат от член 8 и член 9 от рамковото решение.